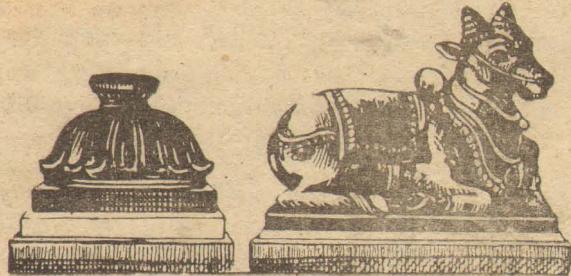

சுத்தீர்த்திப் பத்திரிகை

சௌவந்தி வளர்த்திடுப் தமிழ்ப் பத்திரிகை

தருமத்தைக் காத்து தவத்தைப் பெருக்கி சிவத்தைப் பேணத் திருவருள் கொண்டது.

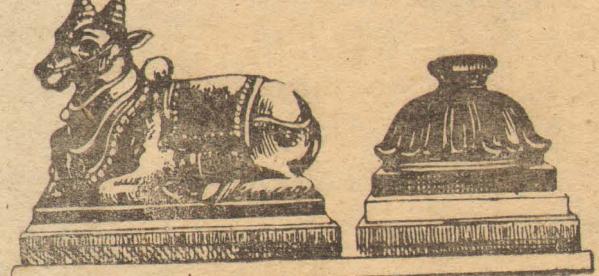
வெள்ளிக்கிழமை [6-2-81]

ரெனத்திரி வரு. மாசி மாதம் 24-ம் நாள்

இதழ்: 4

சுடர்: 8

பேர் அருள் திருநால் மலர்

வேதாந்த சித்தாந்தப் பிதற்றல்கள் நால்வர் வழியில் இல்லை

சாத்திரமும் கோத்திரமும் நால்வர் காட்டும் நெறிகளில் எங்கேனும் இல்லை

தூயதான நன்நெறிப்பட்ட வாழ்க்கையே வழிபாடு என நால்வர் எல்லாவிடத்தும் வலிசூருத் திசொல்லி உள்ளார்கள். இவர்கள் அன்றி உலகில் தோன்றிய எல்லா மெய் உணர்வு பெற்றவர்களும் வாழ்க்கை நீதியற்றதாக வைத்துக் கொண்டு விணை சாத்திரக் குப்பை களையும் கோத்திர மரபுகளையும் பேசிப்பிரயோசனமில்லை என்பதைத் தெளிவுபடக் கூறினார்கள்.

திருநாவுக்கரசர் ஒரே ஒரு வார்த்தையால் “நாலும் வேண்டுமோ நுண்ணர்ந்தோர்கட்டே” எனக் கூறி இன்னேரிடத்தில் “சாத்திரம் பேசும் சமூக்கர்கள்” என்றும் கூறுகின்றார்.

நால் கோத்திரத்தையும் சாத்திரம் சமூக்கான வழிகளையும் வளர்த்து விடும்; ஆகையினாலே இவையான வழியில் நீங்கள் சென்றால் நன்நெறிப்படமாட்டார்கள். அந்தப் பதமுத்தி இந்தப் பதமுத்தி அந்தக் கோத்திர மரபு இந்தக் கோத்திரமரபு இவற்று என் பயனும் விளையாது என்பதை தெளிவுபட நம்பெருமக்கள் கூறிவிட்டனர்.

அன்றிருந்த அந்தணர்களை அவர்கள் தவநெறியாளர்களாகக் கருதினார்களோ அன்றி கோத்திரமரபு என்று கருதவே இல்லை. திருநான சம்பந்தர் “வாழ்க அந்தணர்” என்ற போது சாதியைக் கோத்திரத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. தவநெறிக்குரியவராய் இருப்பார் அனைவரையும் அந்தணர்களே கருத்துட்கொண்டார்.

இதற்குச் சான்றாக இரண்டு காரி மங்களை அவர்து வாழ்க்கையில் காணலாம்;

ஒன்று திருநெந்தக்கநாயனார் என்றும் ஓர் அந்தணர் மிகப் பெரிய கோத்திரத்துள் நிற்பவர். அவர் தினமும் அக்கிலி வளர்ப்பவர். அவருடைய இல்லத்தில் மாயிசம் புச்சிப்போர் முதல் பழுதுடைய செயல் செய்வார் உட்புகழுமியாது. இப்படி

யான வேளையில் திருநானசம்பந்தகவாமிகள் அவர்து திருமனைக்குச் செல்கின்றார்: அவருடன் கூட திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனாரும் செல்கின்றார். பாணனார் தப்புக்குப் பில் உள்ள சில குறைபாட்டால் திருநீலங்கர் வீட்டினுள் பிரவேசிக்குமுடியவில்லை. ஆதவின் தாமாக வெளியில் நின்றார். இதை அறிந்த திருநீலங்கர்கள் திருநீலங்கரிடம் “பாணனார்க்கும் தங்க உமிவீட்டில் இடம் கொடும்” என்ற பின்தான் திருநீலங்கருக்கு தனது கோத்திர நிலையால் எழுந்த சங்கடம் விளங்கினார்கள் போல் ஜயம்யோ பாணனாரமுன்னமே உள்ளாக அழையாது விடுத்தது தவறுயிற்றே என ஒடிச்சென்று புறத்தே நிற்பாட்ட வேண்டியவை தனது வழிபாட்டு இடமான யாக காலையில் தங்க இடங்கொடுத்தார்.

சித்தாந்தக்காரர் பதமுத்தி பரமுத்தி விஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகலர் என்று இப்படியான பல நிலைகள் பேசுவார்கள். ஆனால் திருநான சம்பந்தர் முத்தி அடைந்த திவத்தில் எந்தப் பதமுத்தி உடையவர் முத்தி அடைந்தனர். இந்த நிலையிலே வேதாந்த சித்தாந்தம் என்னும் நிலையால் வருவது வித்துவச் சேட்டையின் செருக்கே தன்றி நற்பயன் ஏதும் வராது.

கிழே நாம் தருகின்ற தேவாரத்தை நன்கு உணர்ந்தால் கடவுள் என்ற பொருள் ஆராய்ச்சிக்கப்பாற்பட்டது. அதனை ஏதுக்களால் அல்லது அநுமாருதிகளால் அறியப்படாது என்பது அப்பாடவின் சுருக்கக் கருத்து!

இதனைச் சம்பந்த சுவாமிகளும் தமது தேவாரத்தில்: “ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் சோதிக்கவேண்டாம் கடர்விட்டுளன் எங்கள் சோதி மாதுக்கம் நீங்கலுறவிர் மனம் பற்றி வாழ்மின் சாதுக்கள்மிக்கிர இறையே வந்து சார்மின்களே” எனக் கூறியருள்கின்றார்;

வேதாந்தாந்தால் தேவாரத்தை உணர்ந்து உடம்பு ஏன் கீயா-

மடங்கட்டி சபைகூடி மகாநாடு வைத்து ஏதேதோ எடுத்த மொழி யாலும் ஏதுக்களாலும் பேசிடப் பார்க்கின்றனர். இவர் வாழ்வு வீணே பேசுக்டன் போன்கூடு வழியு வேற்றில்லை என்பதை சாதுக்கள் மீக்கீர்எனக் கூறுகின்றார்.

சிவன்துவதே தெய்வம். தெய்வமென்ற நிலையில் அவன்தான் உண்மையானவன். ஏனைய தெய்வம் பேணுவார் அல்லது பேசுவார் தெய்வம் என்ற நிலையில் இல்லாததையே தெய்வம் என்று பேசுவார்!

இப்படியாக சம்பந்தர் தம் திருப்பதிக்குத் தூண்றில் கூறுகின்றார். “இல்லாத தெய்வம் பேணுவார்” என்று புத்தர் சமனர் மீமாஞ்சரி முதல் ஆணவரையும் சேர்த்து சம்பந்தர் அன்று இவர்கள் வழி பிழை. இவர்கள் கூற்றுக்களை ஏற்காதீர் என்றால்விவிட்டார்.

ஒரு தெய்வத்தை நாம் கற்பனையில் கொள்ள முடியாது! ஏனெனில் கற்பனை எங்கு கொண்டுபோய்விடும் என்றால் குனியத்தில் அதாவது முழு இருளில் கொண்டு சென்றுவிடும். இதனால் உண்மை நிலையை யாரும் உணரமுடியாது. அல்லது அடையமுடியாது.

பிரமம் பிரமம் என்று பேசுவார். பிரமம் கூப்பொருள்? அதைப் பேணி என்ற என்னுயிவிட்டது என்றால் பெருமக்கள் அதற்கு விடையார் கான்பது? பகவற்கீதை முதல் பலவேறு நூல்கள் பிரமத்தைப் பற்றிப் பேசின!

பகவற்கீதையால் பரகதி அடைந்தார் யார் எனக் கேட்டால் அதற்கு பதில் சொல்ல யார் முன் வருவார்;

சைவம் அல்லாத எல்லாச் சமயங்களும் ஆண்டவன் ஆண்டவன் என்ற கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஆண்டவன் எப்படியானவன்! என்று கூற முன்வரவில்லை. தொண்டு செய்து பெறும்பேறு பற்றி எந்தச் சமயமும் தனிந்து கூறிடவில்லை.

ஆனால் உண்மையாகி என்றமுள்ளதாகி உள்ள சிவவழிபாட்டில் நின்ற நாயன்மார் அனைவரும் சிவனுடைய மகத்வத்தை உணர்ந்து நெறிநின்று

நீதியுடன் கலந்த இல்வாழ்வில் நித்தவும் தொழுதலால் சிவன் அருள் பெற்று உய்யலாம். துறவியரை அலையவேண்டியதில்லை எனும்திருப்பதிகம் சிறிய இன்பத்தில் மயங்குவார் பின்னர் துன்பப்படுவர்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் — காந்தாரம்

பவனமாய்ச் சோடையாய் நாவெழாப் பஞ்சதோய்ச்சட்டவுண்டு
சிவனதாட் சிந்தியாப் பேதைமார் போலநி வெள்கினுயே
கவனமாய்ப் பாய்வதோர் ஏறுகந் தேறிய காள கண்டன்
அவனதாகுர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெ

சிவன் போகும் பொழுது முச்சு
எழுந்து முச்சுவிடமுட்டாகி உடல்
ஒடுங்கி ஊன்தேய்ந்து சோடையாகி
கருவிகரணம் ஓய்ந்து மயக்கமாகி;
நாக்கு பிரட்டிபேச முடியாது நாள்
மாதபடியான நிலையில் அருகிருந்து
நெஞ்சம் வறளாகபடி தொண்டை
காயாதபடி பஞ்சில்பாலைத்தோய்த்து
நாலில்விட சிறிது உண்டு மிருதுயரப்
படும் மக்கள் சிவன் திருவடிகளை
நினையாத பாவத்தால் இந் நி லை
தமக்கு நேர்கின்றனராக அவதிப்படு
லார். அத்தகைய அறிவிலாப் பேதை
யந்போல நீயும் உனக்கு இப்படி
நேருபோன நினைந்து என்மனமே?
வெட்கப்படாதே! ஏ என்னில் நீ
வணங்கும் சிவன் எல்லாரும் காலும்
படி திருவாரூரில் இருக்கின்றன.

தந்தையார் போயினார் தாயாரும் போயினார் தாழும் போவார் கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார்

எந்தநர் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியால் ஏழை நெஞ்சே அந்தணூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

தந்தையாரும் இறந்து போயினால்; தாயாரும் இறந்து போயிலூர். நானும் இறக்கவே வேண்டும்: அதற்காக கூரிய வெளிக் கைக்கொண்ட இயமன் ஒருவன் என்னைப் பார்க்கின்றான், நிச்சயம் கொண்டு போவான். ஆனதினாலே நான் இந்த மரணத்தில் நின்றும் எந்த நாள் தப்பலாம் எதி தனை நாள் இன்னும் வாழ வாம் என்ற எந்த நாளை நம்பி நீ வாழ் வதற்கு மனம் வைத்துள்ளாய் எனது ஏழை நெஞ்சே! அதற்கான நிலையில் கலங்கி நீ பயப்படாதே; ஒரு வழி உண்டு அதுதான் அழகிய

நினங்குடர் தோல்நரம் பென்புசேர் ஆக்கைதான் நிலாய தன்றுல்
குணங்களார்க் கல்லது குற்றம்நீங் காதெனக் குலுங்கினுயே
வணங்குவார் வரானவர் தானவர் வைகலும் மனங்கொடேத்தும்
அணங்கலே ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல் கொண்டு அஞ்சல் வெங்கே.

தசைகுடல் தோல் நரம்பு எலும்பு
இவை சேர்ந்த உடம்பு நிலையாக
நிற்காது : தேய்ந்தழியும். ஆத ஸ்ரீ
ஞாலே நற்கணம் நிறைந்தார்க்கல்
லாது உடம்பினால் வரும் குற்றம் நீங்கள்
காது எனவருத்தப்பட்டாயே ! தளர்
வுற்றுயே ! வணங்கிடும் தேவர்ஞம்
அசரர்களும் நித்ததலும் மனம் நிரம்
பிய மலர் கொண்டு போற்றுகின்ற
அற்புதனை சிவன் இருக்கும் திருவா
ருரை நெஞ்சே நீ தொழுது உய்ய
லாம். அதற்காக என்செய்வேள்
என மயக்கம் கொண்டு நெஞ்சே நீ

நீதியால் வாழ்கிலை நாள்செலா நின்றன நித்தநோய்கள் வாதியா ஆதலால் நாளும்நாள் இன்பமே மருவி வரே சாதியார் கின்னரர் தருமனும் வருணனும் ஏத்து முக்கள் ஆதியா ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அங்குள்

நெஞ்சே நீதியாக வாழ்கின்றும் இல்லை: உனது நீதிபற்றவாழ்க்கையால் வரும் துயரம் உணர்திருக்கின்றும். நாட்கள் சென்ற வண்ணமே இருக்கின்றன. நித்தலும் நோய்கள் வந்து வாதினைப்படுத்தும். அப்படி இருப்பவும் நானும் நானும் நீ இன்பத்தையே விரும்பிக்கொண்டாய்.

அதனுடன் சேர்ந்து கொண்டாய்வு
நல்லசாதியாரான கின்றரர் தருமன்
வருணான் முதல் கடவுளர் ஏத்திடும்
முன்று கண்ணுடைய ஆதியான சிவன்
இருக்கும் கிருவாருர் தொழுது உய்தி
காண முடியும் இதற்காக நீ வருந்தி
நெங்கே பூப்பு

உய்திவேண்டி மருந்தை நாடுவர்.
அதேபோன்று மரணத்திலும் உய்தி
வேண்டி துறவிகள் நாடுவர் : இல்
லறத்திலும் மரணத்தில் உய்தி வேண்

இப்பாடல் திருநாவுக்கரசர் திருவாரூர் சிறப்பை தேவாரப்பதிகமாக பாடி திருவாரூர் சிறப்பு சொல்ல உணர்ந்து திருவாரூர் சென்று தரி சித்து மீணும்போது பாடியருளிய பதிகம் இதுவாகும்.

கோயில் தொழுவதின் புண்ணி
யாம் இதனால் தெரியப்படுத்தப்படு
கிறது.

எல்லா அவஸ்தையிலும் மரண
அவஸ்தை மிகப் பொல்லாதது.
அதில் ஏற்படும் துயரம்பற்றி இப்
பாடவில் சொல்லி இந்த மரண
அவஸ்தையை வென்றும் வழி திரு
வாருர் சென்று தொழுவதால் ஏற்
படும் எங்கின்றா; நோயுற்றுர்

பண்ட உடையவன் பார்க்கின்றுள்ள
கொண்டே போவான்; இதில் சந்
தேகமில்லை.

ஆனதினாலே வாழ்நாள் என்பது
பது பொய்க் கொண்டு தந்தையைக் கொண்டு
போனவன் உன்னைக்கொண்டு போ
வானே என நெஞ்சே நீ பயந்தாயே!
அப்படிப் பயப்படாதே! நீ உய்ய
லாம். வழிஉண்டு என நெஞ்சிடம்
தேறுதல் கூறுகின்றார்.

எத்தனை கோடி வாழ்நாள் பெற்றுவும் பின்னர் இங்கு தொடர்ந்து இருக்கவாமோ? முடியாது பிறந்த தவர் இறப்பது தின்னம். ஆகையால் திருவாரூரத் தொழுத்தெரும் இந்த வில்லங்கம் அகன்று நீந்ததியப்பேறு பெறுவாய் என்பதை உறுதி யாக்கும்படி நெஞ்சிடம் தெரிவிக்கின்றுர்.

வும் குற்றமும் அற்றெழிய ..

என தமது திருவாரூரப்பாடும்
பதிகத்தில் கூறுகின்றார்கள் இதனுடை
திருவாரூர்க் கோயிலின் உண்மை
மகத்துவம் தெரிவிக்கப்படுவது.

அணங்கன் என்பது தொழுவாரே பரவசமடையச் செய்பவன் என்பதாகும்:

திருநாவுச்கரசர் திருவாரூர் சிறப்புப் பற்றி தாம்பாடிய தேவாரத்தில் தெரிவிக்கின்றார் :

திருவாரூர் அப்பனை தரிசித்து
தம்மாண்பிலராய் தரியார் தலையால்
முட்டுவார் என்றெல்லாம் கூறும்
அற்புதம் காண்க.

தனைக்கும் திருவர்குரைத் தொழுத் தாலுகால் தீர்வுகாண்வாம். அதுவன்றி உய்தியும் கிடக்கும் எனக் கூறுகின்றார்.

கின்றரர் முதலாய பதில்ளன்
 கணங்களை சாதியார் என இங்கு
 குறிப்பிட்டு கின்றரர் முதலாம் பதி
 ஸென்ன் கணங்கள் வருளன் முதல்
 திக்குப்பாவீகரீகளான் கடவுளர்
 தொழும் மூன்று கண்ணடைய ஆதி
 சிவன் என்கின்றது உயர்ந்தோர்
 தொழும் பெருமான் எனக்குறிப்
 பிட்டு எம்பெருமானின் உயர்வு கூறு
 சில்லர்

பிறவியால் வருவன கேடுள ஆதலாற் பரிய இன்பத்
துறவியார்க் கல்லது துன்பம் நீங்கி னயே
மறவங்கி மார்க்கமே நண்ணினும் தீர்த்தநீர் மல்கு சென்னி
அறவனு ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

பிறவியால் வருவது மரணமான் கேடு. இதைப்போன்று இன்னும் பல கேடு உள். ஆனதினாலே இந்தக் கேடுகள் பேரின்பதை ஏடைய முயலும் துறவிக்கட்டே அல்லது மரணம் பிறப்பு தவலை என்ற துன்பம் நீங்காது என என்னி நான் இல்லறத் திருப்பவன் எனக்கு இது தீர்மாட்டாதே என்ற கவலையால் மிகப்பட்டு நீதாங்கினும். ஆனால் இல்லறத்து மனைவியிமக்களுடன் வாழுகின்றபோது

நீ சிலை மரவாத மார்க்கம் ஒன்றை நீ அடைந்து கொண்டாய். அது ஜின்று உணக்கு போதுமானது. அந்த நினைப்புடன் தீர்த்தமாகும் கங்கை ஆற்று நீர் விளங்கிக்கும் திருச்சடையுடன் பொருந்திய தஞ்செ உருவாகச் சமைந்த பெருமான் சிவனது திருவாரூர் தொழுது நீருயலாம் அதற்காக மையல்கொண்டு நெஞ்சே நீபயப்படாதே.

பிறவியால் வரும்கேடுகள் மிருத்துக்கள் யாவும் துறவிக்குத்தான் நீங்கும் என நினையாதே! இல்லறத்தில் நிற்கும் எமக்கு இந்தக் கேடுகள் நீங்காது. ஆதலால் நாம் இந்த இல்லறத்தில் நின்று என பிரயோசனம் எனக் கவலைப்பட்டு சோம்பி இருந்தாய். பேரின்பம் வேண்டில் பின்னை பெண்ணிலை விட்டு துறவியாக வேண்டியதில்லை. சிவனை மறவாத ஒரு மார்க்கத்தை நீ அடைந்து கொண்டு

செடிகொள்நோ யாக்கையம் பாம்பின் வாய்த் தேரையாய்ச் சிறுபறவை
கடிகொள்பூந் தேங்கவைத் தீன்புற லாமென்று கந்தினுயே
முடிகளால் வானவர் முன்பணிந் தன்பரா யேத்து முக்கண்
அடிகளா ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

கொடுமை பொய் வஞ்சளை முதலியலை பூமியில் முட்செடிகள் தானுக முளைத்திரும் தன்மை போன்ற வகையாக தோன்றிமும் நோய் உடைய உடம்புள்ள எமக்கு வரும் இன்பம்; பாம்பின் வாயில் அகப்பட்டதேரையின் வாயிடத்து அகடப்பட்ட ஈதனது வாயில் கொண்ட பூவின் தேனைச் சுவைத்து இன்புறலாம் என்ற வகைபோல உடம்பால் வரும் அந்த இன்பத்தைச் சுவைத்து து இன்புறலாம் என்று நெஞ்சை நீ கருதினுயே! அந்த இன்பம் பாம்பன் வாய் தேரையும் விழுங்கப்பட்டு தேரையுடன் ஈடும் விழுங் ப்பட்டு ஒன்றை ஒன்று விழுங்கி முடிவில் எல்லாம் அழிவது

போன்றதே என்பதை நீ உணர். தமது முடிகளைச் சாய்த்து அமுதுங்கு இறவாமைபெற்ற தேவர்களும் முன்னாகப் பணிந்து அன்பராகி ஏத்துக்கின்ற முன்று கண் உடைய பெருமான் சிவமுர்த்தியின் திருவாரூர் கோயிலைச் சென்று தொழுது உய்வாம் அதற்காக அம்பாம்பின் வாய்த் தேரை போல் நெஞ்சை நீ அஞ்சவேண்டாம்.

பாம்பின் வாய்த்தேரைக்கும் தேரை நாவில் அகப்பட்ட ஈக்கும் தாம் தாம் இறப்பார் என்பது தெரியாது. பாம்பின் வாய்த்தேரை நாவை நீட்ட அதில் அகப்பட்ட ஈய்க்கு அத்தேரை போல் நெஞ்சை நீ அஞ்சவேண்டாம்.

தேரை நாவில் உள்ள பசைத்தன்மை உண்ண உண்ண தேன்போல் இருக்கும். அதை ஈ பூவின் தேனென என்னி ச் சுவைத்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் ஈய்க்கு பாம்பின் வாய்த் தேரை விழுங்கப்பட தன் முடிவும் அதனுடன் நடைபெறும் என்பது தெர்யாது.

அதே போன்றதூான் உடம்பி பினால் பெறப்படும் இன்பமும். உடம்பில் உள்ள புலன்கள் வழியே டல்கில் பல இன்பங்களையும் நாம் பெறுகிறோம். இந்த இன்பம் யாவும் உடம்புடன் சரி. உடம்பால் இந்த வகை இன்பங்களை அறுபவித்திடும்போது

திருவாரூர் சென்று தொழுதால் பிறவியால் வரும் கேடு நீங்கும் பேரின்பம் அடையலாம் என்பது தெளிவுபடுத்துவது இப்பதிகம்.

திருவாரூர் இறைவன் தருமே உருவாகச் சமைந்தவன், ஆகையால் அவன் ஆரூர் என்றார். அப்பெருமானுடைய சந்தியை எவ்வளவு பத்தி சிரத்தையுடன் பேணவேண்டியது நமது கட்டம். இதை சைவமக்கள் நன்கு உணரவேண்டும்.

கடவுள் தருமாக இருப்ப கும்புவோர் தருமநிலைக்கு மாறுதிருந்தால் கடவுள் அங்கிலை என்பது தெளிவாகும்.

பின்னர் உடம்பி மரணத்தால் அழியும் என்ற உணர்ச்சி பெறுவதில்லை. இந்த இன்பம் நித்தியமானது என்ற மயக்கத்தில் நாம் இருந்து மரணத்தறுவாயில் அந்தாப்படுவோம்; நமது சிறிய இன்பத்தால் மரணம் உதிப்பது என்ற பயம் நீங்கி அறியாமையின் மிகுதி தலைப்படும். ஆனதினாலே அந்த அறியாமை நீங்கி வெளியமக்காரும் இன்பநிலைகள் அகன்று உய்தி பெற திருவாரூர் தொழுகை உண்மை வழி காட்டும் என்பது குறிப்பு.

திருவாரூர் தொழுகை மரணத்திற்கு ஏதுவான சிற்றின்பவிடய உணர்ச்சியை நீக்கி மேலாம் பெருநெறிப்பித்தொழுக மனதை வழிப்படுத்தும் என்பது சுருக்கக் கருத்து. இதை விடுத்து ஈவறு சாத்திரங்களில் நேரம் போக்குதலில் பிரயோசனமில்லை என்பதாம்.

ஏறுமால் யானையே சிவிகையந் தளகமீச்சோப்பி வட்டில்
மாறிவாழ் உடம்பினேர் படுவதோர் நடலைக்கு மயங்கி னயே
மாறிலா வழமூலை மங்கையோர் பங்கினர் மதியம் வைத்த
ஆற்ற ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

ஏற்கும் மேலான உப்பரிகையுடன் கூடிய யானையே சிவிகை அழிய மேல்சட்டை ஈச்சோப்பி (விசிறி) வட்டில் (உண்ணும் பாத்திரம்) இது தகையதான் சிறப்புகளைப் பெறுவதற்கு ஏற்றவகையாக உடம்பினைப் போன்ற நாகரீகத்திற்கு நெஞ்சே நீ ஆசைப்பட்டு மயங்கினால் இவற்றால் உனக்கு என்பயன்? ஒன்று மிலை. ஆதலால் மாறிலில்லாத பெருமலை உடைய உமையம்மையை ஓர்

பாகமாக உடையவன். இளம்பிறை சடைமீது வைத்த கங்கை ஆற்றங்கிய சடைடையைவன். அவன் இருக்கும் திருவாரூர் சென்று தொழுது நன்றெறிப்பட்டு உய்யலாம். நெஞ்சை நீட்ட அதில் அகப்பட்ட ஈய்க்கு அத்தேரை போல் நெஞ்சை நீ அஞ்சவேண்டாம்.

இதே கருத்தை அருணகிரியாரும் கந்தர் அலங்காரத்தில்,

“குரிற்கிறியிற் கதிர்வேல் எறிந்த சட்டை விசிறி வேலையாள் இவை

வன் தொண்டர் குழாம் சாரிற் கதியன்றி வேறில்லை கான். தன்டுதாவடி போய் தேரிற் கரியிற் திரியவர் செல்லமெல்லாம் நீரிற் பொரி என்று அறியாத பாவி தனிநெஞ்சே அநுபவித்திடும்போது

எனக்கின்றூர். இதனை உணர்ந்தால் போகமான வாழ்வுகள் அந்தக் காலத்தில் யானை தேர் குதிரைமேல் என்று அறியாத பாவி தனிநெஞ்சே கேமே”

என்பது நெஞ்சை நீ பயப்படாதே!

பொல்லாமையால் முகடுகொண்டு என்பது தலை. தலைதான் எல்லாப் பொல்லாங்கிற்கும் காரணம் என்

என்பினாற் கழிந்தைத் திறைச்சிமன் சுவரெறிந் திதுநம் மில்லம்
புண்புலால் நாறுதோல் போர்த்துப்பொல் லாமையான் முகடுகொண்டு
முன்பெலாம் ஓன்பது வாய்தலார் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே
அன்பன் ஆரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

எலும்பினால் கூரை மரமாக்கி நிறைத்து இறைச்சி மன்கவராக்கிய இதுவே நமது வீடு. இதனை சிறுமை உடைய புலால் வெடுக்கு எங்கும் தோலால் முடிவு வைத்து பொல்லாங் குடைய எண்ணங்கள் உதிக்கும் தந்தைதாய் தன்னுடன் தோன்றினேர் புத்திரர் தாரமென்னும் பந்தம் நீங்கி காதவர்க் குய்ந்துபோக கில்லைப்ப பற்றி னயே வெந்தந் ரூடியார் ஆதியார் சோதியார் வேத கிதர் எந்தையா ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

பற்று நீங்காதவர்க்கும் உதிடுண்டு. எப்படி எனில் வெந்த சாம்பலைப் பூசியவர் ஆதியானவர். சோதிவை வானவர், வேஷத்தினைக் கிதமாகப் பாடுவர். என் தந்தையாவரின் திருவாரூர்தொழுது துறவிக்கும் எம் மேலான பரிசைப்பெற்று உய்யலாம்

நாம் உய்யலாம் அதற்காக மயங்கி நெஞ்சை நீ பயப்படாதே!

தந்தைதாய் தன்னுடன் தோன்றினேர் புத்திரர் தாரமென்னும்

பந்தம் நீங்கி காதவர்க் குய்ந்துபோக கில்லைப் பற்றி னயே

வெந்தந் ரூடியார் ஆதியார் சோதியார் வேத கிதர் எந்தையா ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே.

த

இந்து என்ற பேரில்வரும் சாம்பார் நெறி சைவம் அன்று! சமயாசாரியர்கள் நால்வர் வகுத்த நெறியே சைவம்

இறைவன் உலகிலுள்ள மக்களைத் தன் பெருங்கருணையால் நல்வழிப்படுத்த, கரலந்தோறும் இடம் தோறும் அருளாலும், தவத்தாலும் ஞானத்தாலும் உயர்ந்த பெரியோரைத் தோற்றுவித்தருளினான். இவர்கள் தங்கள் அருள்நிறைந்த வாழ்கையாலும், தமது போதனையாலும் மக்கட்டுவத்தை நன்றெநிப்படுத்தியுள்ளார்கள். தமிழ்பேசும் நல்லுலகு வாழ நால்வர் சமயாசரியப் பெருமக்களைத் தந்து எம்மை வாழவைத்தான், அவர்கள் தம் வழியைப் பின்பற்றி கருவூர்த்தேவர், சிவவாக்கிபர் போன்ற சித்தர்களும் பட்டினத்தார் போன்ற தூய துறவுநெறி நன்றெபரியோரும், ஒப்பற் சத்திய வாக்குடைய எம்அப்பன் அருணகிரிநரதரும் நால்வர் அருளிய தெய்வத்திரு நெறியை மேலும் உறுதிபட நிலை நிறுத்தனார்கள். இதேபோல் சாந்தி நெறி நிறுவிய நபிபெருமானையும் (ஸல்), யேசுநாதரையும் இறைவன் உலகிற்கு அருளி உலகை நல்வழிப்படுத்தனார். இவ்வாறு உலகெலாம் தோற்றிய பெருமக்களை எம்பிரான் சுந்தரர் :அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்; எனப் பரவிப் புகழ்ந்துள்ளார். இவர்களைல்லாம் ஒரேவிதமான அறதெறியையே வளியுறுத்துச் சென்றுள்ளார்கள்.

நமக்கு நல்வழி காட்டி நம்மை வாழ வைத்த நால்வரையும் நாம் மறந்து விட்டோம். சமய வியாபாரிகளான புரோதிதரும் மடாதிபதி களும் வகுத்த அசட்டுக் கிர்ஷை, ஆடம்பர வழிபாடுகளால் இருக்க மற்ற அறம் அறை போகிய ஒரு பேதைச் சமூகமாக தமிழராகிய நாம் மாறி வருகின்றோம்.

இந்திலை நீடித்தால் நாம் சிதறுண்டு அழிவது நிச்சயம். இன்று எங்கள் ஆலயங்களில் நடக்கும் கிரியைகளிலும், வழிபாடுகளிலும் தேவார திருவாசகங்களுக்கும், திருமுறைகளுக்கும் என்ன இடம் இருக்கிறது? ஓவ்வொரு வெள்ளியிலும் ஓல்லாமியப் பெருமக்கள் தங்கள் பள்ளிகளில் நபிஸல்) அவர்கள் போதனைகளைத் துத்தார் பிரசங்கமாகக் கேட்டு வருகின்றார்கள். ஆனால் தேவார திரு

வாசகங்களையோ, திருமுறைகளையோ பற்றி எங்கள் ஆலயங்களிற் கேட்க முடியாது. சிற்றின்ப வில்லடிப் பாடல்களும். இனவெறி வளர்க்கும் ஈனநாடகங்களும், 'உஷாபரிணயம்' 'வத்ஸலா கவியாணம்' முதலிய நரஸ்துதி இலக்கியங்களில் வரும் கதைகளை விரசமாகக் கூறும் கதாப்பிரசங்கங்களும் தான் கேட்கப்படுகின்றன. விரசமான சினிமாப் பாடல்கள் காதவதுரம் அமைதி கெடும் முறையில் ஒலிபெருக்கியால் பரப்பப்படுகின்றன இவைகளும் போதாதென்று இந்து மதம் என்று பூவுமொன்றை, லோகாயதம், மாயாவாதம் கலந்த ஒரு சாம்பார்ச் சமயம் இன்று அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. நம்மீது தினீக்கப்பட்டும் வருகின்றது; வாம தந்திரமுறைகள், மது மாது முதலியவற்றின் உதவியால் பரமானந்த நிலை அடையலாம் என்று மேலை நாட்டினின்று வந்த 'இந்து ரிஷி புங்கவர்களான்' ராஜ்னீஷ் போன்றேர் இந்தியாவில் மக்களை நாசம் பண்ணிவருகின்றார்கள் பரிக்கிரமான (சரண்டல்) வாழ்வு நடத்தும் பணக்காரர் கூட்டமும், அரசியல் வாதிகள் கூட்டமும் இச்சுவாமிகளைச் சூழ்ந்து துதிபாடி வருகின்றன. இந்தச் சாம்பார்ச் சமயத்தின் அரசியற் கட்சி ஒன்றின் பேயாட்டத்தால் அவிகாரர், மீறத், முரதபாத் போன்ற இந்திய நகரங்களில் கடந்த ஆண்டு (1980) இல் ஈவு இரக்கமிழ்றி மக்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டார்கள். தொழுகைக்குச் சென்ற முஸ்லிம் மக்கள் மீது துப்பாக்கிப்பிரயோகம் நடந்தது. இதனைக் கண்டிக்கத் தடுத்து நிறுத்த சங்கராச்சாரிய கவாமிகளோ பண்டரா சந்திகளோ, மடாதிபதிகளோ முன் வந்தார்களா?

இந்த நிலை நம் நாட்டில் ஏற்படாது தடுக்கப்பட வேண்டுமாயின் நம்மை வாழவைத்த ஆசாரியர்களின் செம்மை நெறியை நாம் அறிந்து பின்பற்ற வேண்டும்? இவர்கள் கூறிய செம்மை நெறி யாதென்று நாம் அறிய முற்படுவோமாக.

ஒரு சைவன் வாழவேண்டிய முறைகளை நமது சைவ ஆசாரியர்பெருமான்கள் எவ்வென்று கூறுகின்றார்கள் என்பதைக் கவனிப்போம்.

கடவுள் எங்கு இருப்பார் என திருமூலர் சொல்வது!

"கொல்லான் பொய்க்கருன் களவிலான் எண்குணன் நல்லான் அடக்கமுடைய முடையான் நடுசெய்ய

வல்லான், பகுத்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம் இல்லான் நியமத் திடையின்நின் ரூனே" திருமூலர்

எந்த ஒரு உயிரையும் மிருகமோ பறவையோ அன்றி எதனையோ கொல்லாதவானாகவும் பொப் சொல்லாதவானாகவும் களவு இல்லாதவானாகவும்; (1) நித்தலும் அருச்சனை (2) வணக்கம் (3) பராஹிர்க்கு அன்புடைய உள்ளாம் (4) பேர் அருளுடைய திருநூல் மட்டுமே ஒதல் (5) புலன்வசப்படாத பெரும் துறவு (6) எங்கும் உள்ள பொருளாய சிவத்திடத்து அழுந்தல் (7) உள்ளத்தில் அருளுடையவர்களுடன் மட்டுமே கூடிக்கொள்ளல் (8) இருளில் சேர்க்கும் பாவச்செயல்கள் செய்ய அஞ்சதல்; ஆகிய எட்டுவகைக்குணங்கள் உடையவராகியும்; நல்லவாகையும்; அடக்கமுடையவாகியும் தனது ஆள்பிறர் என்ற பாகுபாடு இலாது

இவ்வொரு சைவனுக்கும் பிரதானமாக உள்ளது

"ஆர்க்கும் ஒடுமின் அவரிவரென்ன மின் பார்த்திருந்து உண்மின் பழம்பொருள் போற்றும் நின்று வேட்கையுடையீர் விரைந்தோல் தொல்லை உண்ணன மின்

காக்கை கரைந்துண்ணும் கால மறி மினே

Digitized by Noolaham

திருமூலர்

noolaham.org | aavanaham.org

ஆர்க்கு என்றுவும் உணவு கொடுங்கள் பகைவர் நன்பர் நல்லவர் தீயவரென்ற பாகுபாட்டை உணவு பரிமாறும் நிலையில் பாராதீர்கள். இவர் சிவன்டியார் இவருக்கு கொடுத்தால் மட்டும் புன்னியம் இவர் அல்லது வரிச்சாதி பிறமதத்தவர் என்று பாராதீர்கள்! எல்லோர்க்கும் கொடுமின்: உண்ணப்புகுமுன் யாரெனும் உண்ணவருவாரோ என்று பார்த்திருந்தபின் உண்ணுங்கள். பொருள்

தேடி சேமித்து வட்டி வாசியில் காக்கேர்க்க வேண்டும் என்ற பொருள் தேடிச் சேமித்து வையாதீர்கள். சாப்பாட்டில் விருப்பமுடையீராயினும் உணவு கண்டவுடன் அவசரப்பட்டு உண்டிடாதீர்கள். காகம் உணவு கண்டவுடன் உண்ணது தனது சகாக்களையும்கூட உண்ணும் பொருட்டு அழைப்பதற்கு கத்தக்கூப்பிடும் அந்தளை நேரமாதல் நீங்கள் பொறுத்திருந்து பார்த்தபின் உண்ணுங்கள்;

இவ்வொரு சைவனும் மிகவும் இலகுவாக செய்யவல்ல தொண்டு

"யாவர்க்குமாம் இறைவற் கொரு பச்சிலை யாவர்க்குமாம் பசவிற் கொரு வாயுறை யாவர்க்கும் மாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடியாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின் னுரை தானே"

எல்லாச் சைவமக்களாலும் நிதிதலும் செய்யவேண்டியது கடவுளுக்காக ஒரு பசிய இலையையேனும் பறித்து அவர் பாதம் நினைத்து சொரிதல்; எல்லாச் சைவமக்களும் உண்ணும் முன்பு பசவின் உணவிற் கென ஏதாகிலுமொரு உணவு. எல்லாச் சைவமக்களும் உண்ணுமுன்பு பிறரிக்கு ஒரு கைப்பிடியளவு உணவு கொடுத்தல்; எல்லாச் சைவமக்களுக்கும் அறம் அறியாத பிறர்க்கு அவர் நல்வழிப்படும் இனியவார்த்தை பேசுதல்.

வஞ்சனை உடையார் இனிக்கப்பேசுவார்: ஆனால் அவர் பேச்சுதீகர்க மாறும். ஆனதினாலே இன்னுரை என்பது பிறர் இடர்தீர வழிசொல்லல் என்பதே இன்னுரை எனக்கொள்க: இதனைச் சமபந்தசவாமி கள்.

"சேர்ந்தார் இடர்தீரச் சொல்லும் அடியார்கள் சேரார் துக்கமே" என்கின்றார். ஆனதினால் இன்னுரை என்பது பிறர் இடர் திரும் வழிஎன்க:

இன்பமான நல்வாழ்வு ஈகையால் மட்டும் வரும் வேறு கெடுவது செய்யில் பொருந்தாது

"கெடுவது மாவதுங் கேட்டில் புகழேர்ன்

நடுவல்ல செய்தின் நாடவு மொட்டான் இடுவதும் ஈவதும் எண்ணுமின் இன்பம் படுவது செய்யிற் பசவது வாமே"

எக்காலும் கெடுதலும் நன்மை பெரும் இல்லாது என்றுமே கேடு இல்லாத கடவுள் யாரேனும் நடுந்தி இலாத செயலீச் செய்து அதன் மூலமாக இன்பத்தை அடைய ஒருபோதும் விடான். ஆகையால் இன்பம் பெறும்வழி வசதி அற்றுர் கையில் கீழ்மொன வஞ்சனை கொல்லும் பழர்பசெயில் நீவிர் மிருகமாக உணர்விழந்து வாழ்வீர்.

பொருள் கொடுத்தலும் இரப்பவர்க்கு ஈவதுமாகிய வழியாகும். அதை நன்கு என்னிக் கொள்ளுங்கள்: கீழ்மொன வஞ்சனை கொல்லும் பழர்பசெயில் நீவிர் மிருகமாக உணர்விழந்து வாழ்வீர

